

og medvirke ved overvejelserne om plejeforanstaltninger i de videnskabelige interesseområder.

Da naturfredningsrådet således ikke har direkte kompetence ved afgørelsen af sager, men udelukkende er rådgivende inden for et meget varieret felt, finder man det ikke hensigtsmæssigt, at dets opgaver nærmere søges præciseret i loven.

Spørgsmål 7:

Kan der ikke foretages en tydeliggørelse af teksten i lovforslagets § 8? Hvilke betingelser vil man i øvrigt opstille for at meddele anerkendelse efter § 8?

Ad spørgsmål 7:

Bestemmelsens formulering svarer ret nøje til den tilsvarende bestemmelse i den gældende naturfredningslovs § 6, stk. 1 in fine, hvorefter ministeriet kan meddele anerkendelse.

Efter den gældende bestemmelse er følgende institutioner anerkendt: Danmarks Naturfredningsforening, Turistforeningen for Danmark og Nationalmuseet, jfr. naturfredningskommissionens betænkning, side 333 og 340, hvoraf det tillige fremgår, at friluftsrådet har fremsat anmodning om at blive anerkendt som sagsrejsers.

Det er ikke hensigten på forhånd at fastsætte betingelser for meddelelse af anerkendelse, men som det fremgår af opregningen, har ministeriet hidtil været yderst tilbageholdende, idet anerkendelserne foruden statsinstitutionen Nationalmuseet kun har omfattet 2 landsdækkende og halvofficielle institutioner.

Kap. III. Fredning.

Spørgsmål 8:

Vil det eventuelt i forbindelse med lovforslagets § 13, stk. 2 og 3, være rimeligt at få indføjet en tidsfrist?

Ad spørgsmål 8:

Fastsættelse af tidsfrister for fredningsmyndighedernes sagsbehandling er det på grund af fredningssagernes komplicerede karakter særdeles vanskeligt at gennemføre.

Fastsættelse af tidsfrister for fredningsnævnenes arbejde vil endvidere medføre be-

tydelige praktisk-administrative problemer. Formandshvervet i fredningsnævnene varetages af lokale dommere, som lønnes med særlige honorarer for deres arbejde, der må betragtes som fritidsarbejde. Fastsættelsen af nærmere regler for dette arbejde kan efter ministeriets opfattelse forrykke grundlaget for denne særlige administrationsform.

Man skal samtidig erindre om, at erstatningsbeløbene i henhold til forslaget § 21, stk. 3, vil blive forrentet med en årlig rente, der er 1 pct. højere end den af Danmarks Nationalbank fastsatte diskonto.

Spørgsmål 9:

Vil det være hensigtsmæssigt, om indkaldelse til senere møder, jfr. lovforslagets § 15, foretages som i § 14 anført?

Ad spørgsmål 9:

Indkaldelse til det første møde i fredningsnævnet sker i henhold til forslaget § 14 ved bekendtgørelse i Statstidende og et eller flere af de dagblade, der udkommer på egnen, samt skriftligt med mindst 14 dages varsel til alle de i § 14, stk. 3, opregnede, blandt hvilke ejendommens ejer, bruger, panthavere og andre rettighedshavere skal have indkaldelsen ved anbefalet brev.

Det ville efter ministeriets opfattelse være u hensigtsmæssigt og modvirke en smidigere og hurtigere sagsbehandling, hvis fredningsnævnet 14 dage forud for hvert eneste møde i en sag skulle indkalde samtlige de i § 14 nævnte ved bekendtgørelse og anbefalet brev.

Indvundne erfaringer tyder heller ikke på et sådant behov, hvorved bemærkes, at interesserede, der efter 1. indkaldelse vel ikke ønsker at møde, men ønsker at følge sagens faser, blot vil kunne udtale ønske om tilsigelse.

Spørgsmål 10:

Kan der gives en eksemplifikation på „særlige omstændigheder“ i lovforslagets § 21, stk. 3?

Ad spørgsmål 10:

Tidspunktet for forrentningen af erstatninger og tidspunktet for vurderingsgrundlaget har i ekspropriationsretten nær sammenhæng. Hvor det drejer sig om afståelse af ejendom, er vurderingstidspunkt og for-